

Sætning: „vælg intet Udvalg eller ogsaa Udvalget strax for 1ste Forhandling“ anvender jeg ogsaa paa Finantsloven, og jeg modsiger paa det Bestemteste, at her skulde være Spørgsmaal om Anvendelse af noget oligarchiskt Princip. Man kan nemlig ikke tale om oligarchiskt Princip der, hvor man anvender det Oligarchiet i Almindelighed aldeles modsatte Princip, Arbeidets Deling; i Andet bestaaer et Udvalgs Nedsættelse ikke; man deler det Arbeide, som Alle ikke kunne overkomme, og som bliver slet udført, dersom man anlægger Sagen saaledes, at det seer ud, som om Alle deeltog i det.

En Følge af, at man uden Udvalgs Nedsættelse henviser Sagen til første Behandling i Thinget er, at Ingen kommer til at tage rigtigt fat paa Sagen, fordi Ingen kan gjøre det, med Undtagelse af den, som paa dette Standpunkt ikke egentlig har at gjøre det, det vil sige ikke har at være Kritiker, nemlig Finantsministeren. — Finantsministeren kan et Par Dage efter at Sagen er indbragt oversee den i alle dens Enkeltheder, men det er formeget forlangt, at han skal optræde som Opponent mod sig selv. — han optræder kun som sin egen Forsvarer. Derimod troer jeg idetmindste, at Thinget i dette Dreblik er ude af Stand til at gaae ind paa en virkelig Kritik af Finantsforslaget. Hvis Noget kan gjøre det, saa er det i alt Fald kun nogle enkelte „Oligarcher“, hvortil jeg idetmindste ikke hører. Hvis nu dette er sandt, saa er en Forandring i denne Henseende ikke en Tilbagestriden, men en Fremadstriden, en Erkjendelse af, at man bør vælge den Vej, som er den rigtige for at fremme Sagen.

Saavidt Sagen i Almindelighed. — Hvad den paatænkte politiske Grund angaaer, da tilstaaer jeg, at den for mig har meget lidet at betyde, — thi saa meget jeg end troer, at en alvorlig Forhandling af de politiske Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) antydede, kan være baade ønskelig og nødvendig, saalidet kan jeg dog ansee det for at være hensigtsmæssigt, eller rettere jeg maa ansee det for saare uhenigtsmæssigt, at en saadan Forhandling kastes samme med en Behandling af Fi-

nantsloven, og navnlig med Finantslovens 1ste Behandling. Jeg tilstaaer, at jeg ikke havde ventet, at netop den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) skulde have fremført denne Grund; thi jeg troede at kjende saa meget til ham — og det blev ogsaa snart efter bekræftet, at jeg deri havde Ret —, at han ikke vilde vælge den meget uheldige Vej at forkaste Budgettet ligeoverfor det Ministerium, med hvilket man var uenig; men netop fordi jeg troede at kjende ham rigtigt — i hvilken Henseende jeg som sagt heller ikke, efter hans egen Udtalelse, har taget feil — seer jeg ikke, hvortil det kan føre at benytte Finantslovens første Behandling til en Lunkeplads for de politiske Spørgsmaal, hvor man kun kan komme til enkelte almindelige Udtalelser, men ikke til noget egentligt Resultat og ikke kan føre det Hele til et enkelt bestemt Brændpunkt, fordi det Gnest, som foreligger, er det Spørgsmaal, om Finantsloven skal gaae over til 2den Behandling. Derom maa dog tilsidst Alt dreie sig, thi det er Afstemningspunktet, og hvad der ligger udenfor, det kan kun kastes ind med Bold, men hører ikke egentlig der hjemme. Jeg frygter derfor for, at man baade vilde fordærve Finantslovens og de politiske Spørgsmaals Behandling, dersom man kastede dem begge sammen paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har anseet for den rette.

David: Jeg vilde have gjort opmærksom paa, hvorledes man gjør sig Sagens Bedømmelse noget let, naar man mener at have afviist Forlangendet om, at Finantsloven strax skal gaae til Udvalg, ved at kalde det en „Tilbagegang“. Dette er imidlertid allerede omtalt af det ærede Medlem, som sidst satte sig, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved, men kun gjøre opmærksom paa, at Finantsloven nu to Gange har været behandlet saaledes, at den er gaaet umiddelbart til første Behandling, at der næppe, hverken i eller udenfor Thinget, ere forskellige Meninger om, at Behandlingen har medtaget en meget lang Tid, og at det ikke vil have nogen gavnlig Indflydelse paa vort hele constitutionelle Liv, om den samme Behandlingsmaade skulde finde Sted hvert Aar, hvorved Finantsudvalget i det ene af Thingene bruger